

Jumalan rakkaus Kristuksessa Room. 8:28-39

28. Me tiedämme, että **kaikki yhdessä** vaikuttaa niiden **parhaaksi**, jotka **rakastavat Jumalaa**, niiden, jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut.

29. Sillä ne, jotka hän on **ennalta tuntenut**, hän on myös **ennalta määrännyt Poikaansa kuvan kaltaisiksi**, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa.

30. Mutta ne, jotka hän on **ennalta määrännyt**, hän on myös **kutsunut**, ja ne, jotka hän on kutsunut, hän on myös **vanhurskauttanut**. Ja ne, jotka hän on vanhurskauttanut, hän on myös **kirkastanut**.

31. Mitä me siis tähän sanomme? Jos **Jumala on meidän puolellamme**, kuka voi olla meitä vastaan?

32. Hän, joka **ei säästänyt omaa Poikaansa** vaan antoi hänet **alttiiksi** kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille **kaikkea muutakin hänen kanssaan!**

33. Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? **Jumala on se, joka vanhurskauttaa.**

34. Kuka voi tuomita kadotukseen? **Kristus** Jeesus on kuollut, onpa hänet vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella ja **rukoilee meidän puolestamme.**

35. **Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta?** Tuska vai ahdistus, vaino vai nälkä, alastomuus, vaara vai miekka?

36. Onhan kirjoitettu: "Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää. Meitä pidetään teuraslampaina."

37. Näissä kaikissa me kuitenkin saamme **täydellisen voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut.**

38. Olen näet varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivalat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat,

39. **ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.**

Pelkäätkö tulevaisuutta?

Pelkäätkö sinä tulevaisuutta? Emme tunne tulevaisuutta, emme edes lähitulevaisuutta. "Askel eteenpäinkin on pimeyttä" toistavat japanilaiset. Voimme sairastua, joutua onnettomuuteen, tulipalo voi syttyä, kotimme voi tulvia vettä, työsuhde tai ihmissuhde voi katketa. Asiat eivät suju suunnitelmien mukaan. Emme tiedä, mitä tulevaisuus tuo mukanaan. Ihmiset suhtautuvat pimeään tulevaisuuteen monella eri tavalla. Joku kieltäytyy ajattelemasta sitä, joku toinen on sitä mieltä, että kaikki elämässä määräytyy kohtalon mukaan syntymästä kuolemaan asti. Kysymykseksi jää, mikä tai kuka tuo kohtalo oikein on. Joku kolmas on sitä mieltä, ettei ole mitään kohtaloa, vaan jokaisen ihmisen on itse taisteltava itselleen tie tulevaisuuteen. "Esteitä voi toki tulla, mutta ihmisiin emme voi luottaa".

Kristitty uskoo elävään Jumalaan, kaikkeuden Luojaan, rakastavaan Jumalaan, joka puhuu hänelle. Jumala ei vain näe ja tunne menneisyyttä, nykyisyyttä ja tulevaisuutta täydellisesti, vaan myös hallitsee niitä suvereenina Herrana. Jumalalla on suunnitelma koko luomakuntaa ja myös jokaista yksityistä ihmistä varten. Jumalalla on myös pelastussuunnitelma omille teilleen eksyneiden syntisten palauttamiseksi yhteyteensä. Hänellä on myös meitä varten tehtävä. Hän johdattaa pelastamiaan ihmisiä ja siksi heidän ei tarvitse pelätä sairauden eikä kuolemankaan tullen. Uskovan ei tarvitse joutua epätoivoon, sillä Jeesus kukisti myös kuoleman ylösnousemuksellaan.

Kaikki hyväksi

Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut. (28)

Tämä kuuluisa Raamatun jae on usein ymmärretty väärin. Se ei suinkaan tarkoita sitä, että kaikki tapahtumat maailmassa tuottaisivat lopulta ihmisille hyvää. Synti ja Saatana eivät ainoastaan pyri tekemään kaiken aikaa pahaa, vaan saavat myös hirvittäviä asioita aikaan, joista ei ole kenellekään mitään hyötyä vain vahinkoa. Lupaus kaiken vaikuttamisesta parhaaksemme on ehdollinen. Se koskee vain Jumalan pelastuksesta osallisiksi päässeitä ihmisiä. Se ei myöskään tarkoita sitä, että asiat, jotka meille uskoville tapahtuvat, tuntuisivat sillä hetkellä hyviltä, päin vastoin tapahtumat saattavat tuottaa meille syvää tuskaa, surua tai pettymyksiä. Mutta uskova tietää, että hänen kohdallaan lopputulos on aina hyvä, vaikka ei sitä vielä näkisiäkään. Tämä tieto perustuu Jumalan sanan lupauksiin ja siihen, miten aiemmissa tapahtumissa olimme myöhemmin saaneet nähdä Jumalan hyvän johdatuksen.

Vastaavasti myös pelastusvarmuus on pitkälle tiedon asia, koska se tarrautuu Jeesuksen Golgatan veriuhuriin eikä meidän kokemuksiimme. Kysymys ei kuitenkaan ole pään tiedosta (toki siitäkin) vaan sydämen tiedosta. Vaikeuksien ja ahdistusten keskellä tunteet katoavat mutta uskoon perustuva tietoisuus säilyy.

Oma kokemukseni sairaudesta

Kun armeijassa ollessani sairastuin yllättäen sydänreumaan, olin lähellä kuolemaa ja jouduin viettämään kokonaisen vuoden sairaalassa, se ei todellakaan tuntunut kivaltalta. Kuoleman pelko puristautui esiin, oma sisäinen saastaisuus näytti kyntensä ja jouduin huutamaan armoa Jeesukselta. Mutta tänään muistelen aikaa eräänä tärkeimmistä vaiheista elämässäni tulevaa lähetystyötäni varten. Sain aikaa lukea Raamattua, sain vastauksen kysymykseen pelastusvarmuudesta: ”Jeesuksen veri riittää!” Sain oppia jotain siitä, miltä peloissaan olevalta sairaasta tuntuu, niin että myöhemmin saatoin jakaa evankeliumin lohdutusta sairastaville ja kuoleville. Herra tiesi, että minulle tuo jakso oli tarpeen, jotta voisin olla hyödyllinen Hänen työssään.

Kutsutut

Jotta voisimme soveltaa omaan elämäämme tuon suurenmoisen lupauksen, meidän täytyy täyttää sen sisältämät ehdot. Meidän tulee olla kutsuttuja. Kysymys ei kuitenkaan ole vain Jumalan yleisestä kutsusta, joka kohdistuu jokaiseen Jumalan sanan kuulevaan ihmiseen. Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat, mutta kaikki eivät tätä kutsua ota vastaan. Tässä jakeessa niin kuin myös jakeessa 30 kutsutut ovat niitä, jotka ovat avanneet sydämensä Jeesuksen kutsulle. Jeesus sanoo: *Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen sisälle hänen luokseen ja aterioin hänen kanssaan ja hän minun kanssani.* (Ilm. 3:20)

Kutsuttu tarkoittaa siis tässä pelastettua Jeesuksen omaa, joka on saanut syntinsä anteeksi.

Uskova on kutsuttu sisälle Jumalan suunnitelmaan ja siksi myös kutsuttu vaeltaamaan Jumalan suunnitelman mukaan. Jos uskovana lähdemme vitomaan omille teillemme ja törmäämme siksi ongelmiin, se ei tarkoita, että kaikki, mitä siinä tilassa meille seuraa olisi parasta. Mutta kun teemme parannuksen ja palaamme Jumalan suunnitelmiin, Herra kykenee sivuraiteemmekin lankeemukset ja niiden seuraukset

kääntää lopulliseksi parhaaksemme. On siksi tärkeää, että vaellamme Herran suunnitelmassa emmekä väsy. Sitä varten meidän tulee aina kysellä Jumalan tahtoa elämämme valintoihin. Edelleen meidän ei pidä laiminlyödä uskovien yhteyttä. Tarvitsemme päivittäistä parannusta synneistämme nähdäksemme, mihin Herra haluaa meidän kulkevan. Herra haluaa myös, että hoidamme ihmissuhteemme kuntoon sopimalla niiden kanssa, joita vastaan olemme rikkoneet. Herran suunnitelmassa kulkeminen edellyttää myös ahkeruutta ja tunnollisuutta tehtävissä, jotka Hän asettaa eteemme.

Rakkaus Jumalaan

Edelleen ehdoksi on asetettu se, että ihminen rakastaa Jumalaa. Tietenkään sellainen ihminen, joka ei tunne Jeesusta ei voi rakastaa Jumalaa. Mutta mitä on rakkaus Jumalaan? Se on sitä, että tärkein asia elämässämme on Jumala. Se, mihin panet luottamuksesi, on jumalasi. Rakkaus merkitsee myös sitä, että haluamme tehdä Hänen tahtonsa. Rakkautemme on varmasti puutteellista, mutta jos todella rakastat Jeesusta, voit Pietarin kanssa – vaikka kyynel silmissäsi – sanoa: ”Sinä olet minulle rakas.” Rakkaus antaa aikaa sille, joka on hänelle tärkeä ja rakas.

Rakkaus Herraan syntyy uskovan osaksi saamasta syntien anteeksiantamuksesta Jeesuksen Golgatan uhrin perusteella. ”Joka on paljon saanut anteeksi, se rakastaa paljon”. Rakkaus Herraan alkaa Jumalasta käsin:

Siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meille, että Jumala lähetti ainutsyntyisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttaan. Siinä on rakkaus - ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi. (1. Joh. 4:9-10)

Parhaaksi

Jumala vaikuttaa kaiken parhaaksi yhteisvaikutuksen näkökulmasta. Voi olla, ettei jokin yksittäinen asia tai tapahtuma ei näytä ollenkaan hyvältä, mutta Jumalan kokonaisuunnitelmassa se palvelee parasta. Vaikkemme usein näekään, että asiat olisivat meille hyväksi, kun puoliso sairastuu, ystävä jättää, kuolemaa saapuu tai kun epäonnistumme työssä tai koulussa, tiedämme, että Jumala näkee kokonaisuuden ja usein vuosia myöhemmin itsekin saatamme sen nähdä. Viime kädessä kysymys on meidän iankaikkisesta parhaastamme. Meidän on hyvä oppia katselemaan asioita iankaikkisuuden perspektiivistä.

Kysymys ei ole vain siitä, että tapahtumat koituisivat meille hyväksi tai edes siedettäväksi vaan parhaaksi. Toisin sanoen meille ei voi tapahtua mitään parempaa kuin, mitä meille tapahtuu. Emme tosin välttämättä näe, miten esimerkiksi talon hurskaan emännän yllättävä kuolema olisi perheelle parasta, mutta lopulta näemme oikein.

Paras on iankaikkista ja katoamatonta. Kysymys ei ole siitä, että asioista löytyy aina myös valoisa puoli, vaikka pää asiat menevätkin pieleen. Emme koskaan voi ymmärtää elämää muuten kuin iankaikkisuudesta käsin. Meidän tulee etsiä vastauksia lopullisesta eikä ohikiitävästä käsin. Esimerkiksi huolimatta ahkeruudesta ja rukouksesta koulussa tai töissä saatamme epäonnistua perusteellisesti. Mutta jos näemme, että onkin kysymys Herran kurituksesta, joka koituu meille nöyryydeksi, voimme ottaa asian Herran kädestä ja myös kiittää siitä.

Kutsumus ja johdatus

Herra ei vaikuta hyvää ainoastaan ikävissä asioissa vaan myös silloin, kun saamme kokea myönteisiä asioita. Minulla oli aivan uskoon tulosta asti kutsu lähteä lähetystyöhön. Siksi ystäväni ihmettelivät, miksi en lähtenyt opiskelemaan teologiaa vaan matematiikkaan. En itsekään oikein syytä ymmärtänyt, mutta Herra pani sydämelleni vastenmielisyyden teologian opintoja kohtaan. Mutta sitten tapahtuikin opiskelija herätys nimenomaan matematiikkaa ja luonnontieteitä ja lääketiedettä opiskelevien keskuudessa. Sen keskellä sain perusteellista harjoitusta sielunhoidosta ja Raamatun opettamisesta. Niistä oli hyötyä lähetystyössä ehkä enemmän kuin teologisista opinnoista.

Kokemuksemme muita varten

Uskova kristitty saa myös katsella aivan erilaisin silmin kuin maailma niitä ihmisiä, jotka Herra johtaa elämäämme. He eivät ilmaannu elämäämme sattumalta. Hankalat ihmissuhteetkin jopa vainot voivat olla meille tosi parhaaksemme. Kokemuksemme eivät ole vain meitä itseämme varten vaan myös muille. Paavali kirjoittaa tästä näin:

Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala. Hän lohduttaa meitä kaikissa ahdistuksissamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka ovat kaikenlaisissa ahdistuksissa. Niin kuin Kristuksen kärsimykset tulevat runsaina osaksemme, samoin tulee Kristuksen kautta runsaana osaksemme myös lohdutus. Jos me olemme ahdistuksessa, se on teille lohdutukseksi ja pelastukseksi. Jos taas saamme lohdutusta, sekin on teille lohdutukseksi ja vaikuttaa niin, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme. Meillä on teistä varma toivo, sillä me tiedämme, että niin kuin te olette osallisia kärsimyksistä, samoin olette osallisia myös lohdutuksesta. (2. Kor. 1:3-7)

Pelastusprosessi

Sillä ne, jotka hän on ennalta tuntenut, hän on myös ennalta määrännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa. Mutta ne, jotka hän on ennalta määrännyt, hän on myös kutsunut, ja ne, jotka hän on kutsunut, hän on myös vanhurskauttanut. Ja ne, jotka hän on vanhurskauttanut, hän on myös kirjastanut. (29-30)

Uuden testamentin johdonmukainen sanoma on se, että ihmisen pelastus synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta vanhurskauden, elämän ja Jumalan hallintaan tapahtuu kokonaan eli 100%:sti Jumalan armotyönä. Hengellisesti kuolleella ihmisellä ei ole mitään mahdollisuuksia herättää itseään hengellisesti eloon eli palauttaa häntä Jumalan yhteyteen, kun hän sen menetti syntiinlankeemuksen vuoksi. Pelastus perustuu kokonaan ja vain Jumalan armoon.

Ennalta tietäminen

Pelastus alkaa Jumalan ennalta tuntemisesta eli siitä, että jo ennen maailman luomista Jumala tunsu jo jokaisen tulevan ihmisen ennen heidän luomistaan, tiesi tulevan Aadamin syntiinlankeemuksen, siitä alkaneen ihmiskunnan turmeluksen ja hengellisen kuoleman. Jumala teki ikuisuudessa armopäätöksen pelastaa ihmiset ei vain vapaaksi synnistä ja sen seurauksista vaan tehdäkseen jokaisesta pelastamas-

taan ihmisestä oman kirkastetussa ylösnousemusruumiissa nyt Isän oikealla puolella istuvan Pojan, Jeesuksen Kristuksen kuvan kaltaiseksi.

Päämäärään asti

Vaikka pelastuksessa on omat vaiheensa kuten kutsu, vanhurskauttaminen ja kirkastaminen ja vaikka jo nyt uskossa vaeltavat ovat pelastettuja, pelastus tulee lopulliseksi, vasta sitten kun olemme Kristuksen kuvan kaltaisia. Lisäksi Jumala ei tätä pelastusprosessia jättämään kesken. Eli jos nyt olemme kutsun saaneet ja osallisia Kristuksen lahjavanhurskaudesta, meillä ei ole mitään syytä epäillä sitä, etteikö Jumala saattaisi pelastavaa työtään loppuun asti.

Paavali korostaa samaa asiaa Efesolaiskirjeessä näin:

Jo ennen maailman perustamista hän valitsi meidät Kristuksessa olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään. Rakkautessaan hän jo edeltä määräsi meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen kautta, oman hyvän tahtonsa mukaan, armonsa kirkkauden ylistykseksi. Tämän armon hän on lahjoittanut meille siinä Rakastetussa, jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksi saaminen hänen armonsa rikkauden mukaan. (Ef. 1:4-7)

Ennalta tunteminen ja ennalta määrääminen

Raamatun tulkitsijoilla on erilaisia käsityksiä siitä, miten ennalta tunteminen ja ennalta määrääminen liittyvät toisiinsa. On niitä, jotka ymmärtävät, että ennalta tunnetut ovat niitä, joiden Jumala näki tulevaisuudessa ottavan Pyhän Hengen vaikutuksesta saamansa evankeliumin armokutsun vastaan, ja siksi määräsi, että yksikään heistä ei saa joutua kadotetuksi vaan jokaisen pitää päästä lopulliseen Jeesuksen kirkastetun kuvan kaltaisuuteen. Pelastus ei saa heidän kohdallaan jäädä kesken.

Sitten on niitä, jotka samaistavat ennalta tuntemisen ennalta määräämiseen. He ymmärtävät niin, että Jumalan ennalta määrääminen tarkoittaa sitä, että Jumala valitsi tietyt ihmiset pelastukseen ja toiset kadotukseen. Tätä kaksinkertaista predestinaatiota eli ennalta määräämistä opettavat reformoidut.

Luterilaiset eivät puolestaan löydä Raamatusta viitettä siitä, että ennalta määräys koskisi myös kadotukseen joutuvia. Raamattu opettaa johdonmukaisesti, että jokainen ihminen on vastuussa Jumalan edessä elämästään. Näin ollen hukkuvat eivät joudu kadotukseen Jumalan ennalta määräyksen vaan omien syntiensä tuomiona. Sen sijaan pelastuvien osalta ennalta määräys on totta ja se perustuu Jumalan ihaanaan armoon, ei mihinkään ihmisen ominaisuuteen, sillä syntiinlankeemuksen seurakusena jokaisen ihmisen osa olisi ollut kadotus.

Kutsu

Jeesus opettaa, että monet ovat kutsutut, mutta harvat vallitut. Edelleen tie pelastukseen kulkee ahtaan portin ja kaidan tien kautta ja vain harvat löytävät sen. Jumalan sana kutsuu siis kaikkia ihmisiä pelastukseen, sillä *”Jumalan tahto on, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat totuuden tuntoon”* (1. Tim. 2:4) Mutta nyt kun Paavali tekstissämme puhuu kutsutuista, hän tarkoittaa niitä Jumalan kutsumia, jotka otivat myös kutsun vastaan ja pääsivät siten osallisiksi myös Jumalan valinnasta:

Me tiedämme, te Jumalalle rakkaat veljet, kuinka hän on teidät valinnut, sillä meidän evankeliumimme ei tullut luoksenne ainoastaan sanoina vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella. (1. Tess. 1:4-5)

Jokainen evankeliumin vastaanottanut on sellainen, jonka Jumala on myös valinnut pelastukseen jo ennen maailman luomista. Voimme olla siis täysin varmoja siitä, että pääsemme osalliseksi myös lopullisesta kirkkaudesta.

Vanhurskauttaminen

Samalla hetkellä, kun Pyhän Hengen kutsuma ihminen ottaa vastaan evankeliumin sanan ja uskoo sen, hän pääsee osalliseksi Jumalan Kristuksessa valmistamasta lahjavanhurskaudesta, josta Paavali on aiemmin puhunut yksityiskohtaisesti. Nyt hän vakuuttaa, että vanhurskautus on tae Jumalan ennalta määräyksestä pelastukseen ja myös tulevasta kirkastumisesta. Koko pelastus prosessi on täysin varma, voimme kerskata jo nyt Jumalan kirkkaudesta ikään kuin olisimme sen jo saaneet, se on jo nyt meidän perintömme, vaikka ei olekaan vielä tullut ilmi:

Koska siis olemme tulleet uskosta vanhurskaiksi, meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen kauttaan me olemme päässeet uskossa tähän armoon, jossa nyt olemme, ja me kerskaamme Jumalan kirkkauden toivosta. (Room. 5:1-2)

Pelastusvarmuus

Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssaan! Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on kuollut, onpa hänet vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme. (31-34)

Uskovan pelastusvarmuus ei ole varmuutta omasta uskostaan eikä sen lujuudesta. Pelastusvarmuus on varmuutta siitä, että Jumalan rakkaus Jeesuksen uhrissa ja sen vuoksi uskoville luettu lahjavanhurskaus on täysin varma ja luotettava. Se on varmuutta Jeesuksen sovitustyön riittävydestä ja Jumalan siinä ilmaistun rakkauksen mittaamattomasta suuruudesta ja syvyydestä. Paavali tiivistää tässä neljä mahdollista uhkakuvaa, jotka saattavat uskovien varmuutta horjuttaa ja osoittaa, miten mikään niistä ei voi horjuttaa pelastustamme:

1. Jumala puolellamme

Ainoa todellinen uhka oman syntisyytensä tiedostavaa uskovaa kohtaan olisi se, että Jumala sittenkin nousisi häntä vastaan. Mutta se on täysin mahdotonta, sillä Jumala itse on vanhurskauttamansa puolella:

Minä annan heille iankaikkisen elämän. He eivät ikinä joudu hukkaan, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Isäni, joka on antanut heidät minulle, on kaikkia muita suurempi, eikä kukaan voi ryöstää heitä Isäni kädestä. (Joh. 10:28-29)

Toki uskovaa vastaan nousee oma syntinen liha, maailma ja Saatana, mutta kaikkivaltiaan Jumalan voima kykenee nitistämään kaikki viholliset ja viemään pelastetut lopulliseen voittoon. Herra on joka hetki omiensa kanssa, heidän puolellaan eikä heitä vastaan.

2. Jumala täyttää tarpeemme

Joku uskova saattaa kuitenkin pelätä, että ajallisissa ahdingoissa hän saattaa joutua niin syvään puutteeseen, että hänen uskonsa romahtaa. Tähän pelkoon Paavali vastaa: Et voi joutua sellaiseen pulaan, johon Jumala ei antaisi sinulle sitä, mitä syvimmin tarvitset. Jos kerran Hän antoi Jeesuksen Golgatan ristille sovittamaan syntisi, miksi Hän ei täyttäisi myös kaikkia muita tarpeitasi. Hän kykenee pitämään sinut uskon tiellä ja tyydyttää tarpeesi.

3. Jumala ei syytä omiaan

Jotakuta uskova saattaa vaivata pelko, että lopulta hän kuitenkin joutuu syytettyjen penkille, sillä hän kokee lankeemustensa vuoksi usein omantunnon syytöksiä ja Saatanan syytöksiä. Jumala on kuitenkin se ainoa, jolla olisi oikeus syyttää, mutta Jumalan valitsema on vanhurskautettu eli hänet on jo Kristuksen tähden luettu syyttömäksi Jumalan kasvojen edessä. Siksi Herran oma saa torjua syytökset Jumalan lupauksiin vedoten:

Herra näytti minulle ylipappi Joosuan seisomassa Herran enkelin edessä ja Saatanan seisomassa hänen oikealla puolellaan häntä syyttämässä. Niin Herran enkeli sanoi Saatanalle: "Herra nuhdelkoon sinua, Saataka. Nuhdelkoon sinua Herra, joka on valinnut Jerusalemin. Eikö tämä mies ole kekäle, joka on tulesta temmattu?" Joosua oli likaisissa vaatteissa seisossaan enkelin edessä. Enkeli sanoi niille, jotka seisoivat hänen edessään: "Riisukaa likaiset vaatteet hänen yltään." Ja hän jatkoi: "Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetaan sinut puhtaisiin vaatteisiin." (Sak. 3:1-4)

4. Jeesus tuomitsee omansa taivaaseen

Joskus uskova saattaa vaivata pelko, että hän kaikesta uskonkilvoituksesta huolimatta lopulta kuitenkin joutuu kadotukseen. Mutta sitä vaihtoehtoa ei uskova voi olla, sillä kadotustuomion tulee julistamaan se Jeesus, joka on hänen uskovan puolesta ristillä kuollut ja noussut ruumiillisesti ylös haudasta hänen hyväkseen. Sitä paitsi Jeesus kaiken aikaa rukoilee omiensa puolesta, että he kestäisivät uskossa loppuun asti. Viimeisellä tuomiolla Jeesus kyllä tuomitsee epäuskoiset kadotukseen, mutta omansa Hän tuomitsee taivaan kirkkauteen: *"Tulkaa tänne, te Isäni siunamat. Te saatte periä valtakunnan, joka on ollut valmistettuna teitä varten maailman perustamisesta asti."* (Matt. 25: 34)

Nyt ei siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa. (Room. 8:1)

Jumalan rakkaus Kristuksessa

Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska vai ahdistus, vaino vai nälkä, alastomuus, vaara vai miekka? Onhan kirjoitettu: "Sinun tähtesi meitä surmaataa kaiken päivää. Meitä pidetään teuraslampaina." Näissä kaikissa me kuitenkin saamme täydellisen voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut. Olen näet varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat, ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. (35-39)

Kaikista suurenmoisista lupauksista huolimatta jonkun uskovan sydäntä saattaa silti kalvaa epäily siitä, että vainojen tullessa hän lopulta kuitenkin kieltää Herran, luopuu uskosta ja joutuu kadotukseen. Paavali kuitenkin osoittaa, että ei ole sellaista vai-

noa, jonka keskellä elävä uskova sortuisi, koska Jumalan rakkaus on niin suuri, että Hän oman voimansa kautta antaa uskovalle voiton kaikkein kauheimmankin keskellä.

Joku taas on saattanut ajatella näitä ihmeellisiä lupauksia lukiessaan, että eikö sitenkin lopulta synty erotta meidät Jumalan rakkaudesta. Tätä pelkoa ei kuitenkaan ole, sillä Jeesus Kristus tuli juuri syntisiä pelastamaan. Ei ole lopulta mitään, mikä voi erottaa Jeesuksen veren tähden vanhurskautettua Jumalan käsittämättömän suuresta rakkaudesta. Koska Herran kutsun saaneet, uskon kautta vanhurskautetut ovat Jumalan rakkauden ympäröimiä, ei ole mitään pelkoa siitä, että he voisivat menettää pelastuksensa. Se Jumalasta kiinni, Hän pitää sanansa ja lupauksensa. Siksi uskova saa nostaa rohkeasti päänsä myös nykyisen synkän ajan keskellä. Voitto on Herran omilla edessäpäin.

Kuolemaantuomittu vanki Sapporosta

Erään Nagoyan suurkaupungissa toimivan kirkon pastori Keton rouva oli jo vuosia toiminut vankilatyössä. Hän vieraili useissa vankiloissa ja julisti evankeliumia yhdessä miehensä kanssa. Hänen erityisenä huolen aiheenaan olivat kuolemaan tuomitut vangit, sillä Japanissa kuolemantuomio on edelleen käytössä. Normaalisti vangit joutuvat odottamaan tuomionsa toimeenpanoa keskimäärin kolme - neljä vuotta. Näitä vankeja ei lähiomaisten lisäksi kukaan ulkopuolinen saa tavata, eivät myöskään vankilalähetit. Oikeudenkäynnit ovat kyllä julkisia.

Siksi kun rouva Keto sai tietää erään 24 -vuotiaan miehen kuolemantuomiosta, hän alkoi rukoilla ja kysellä, miten evankeliumi Jeesuksesta voitaisiin hänelle viestittää. Rakkaus keksii keinon. Näille vangeille on mahdollista lähettää kirjeitä, jotka sensuroituina toimitetaan perille. Rouva Keto lähetti tälle kahden ihmisen murhasta tuomitulle miehelle kirjeen ja kertoi siinä, miten Jeesus oli Golgatan ristillä kantanut hänenkin murhiensa iankaikkisen rangaistuksen. Pyytämällä armoa Jeesus antaisi sen hänelle eikä hän joutuisi kadotukseen.

Pian tuli vastaus, jossa vanki kiitti kirjeestä, mutta jatkoi: "Teidän on turha minulle kirjoitella. Olen toivoton tapaus. En odota mitään muuta niin hartaasti kuin sitä, että minun kuolemantuomioni pantaisiin toimeen, sillä se on minulle oikein. Olen tehnyt niin suunnattoman väärin, kun murhasin tyttöystäväni ja hänen kanssaan minut eräässä hotellissa pettäneen miehen. Joka yö herään siihen kauheaan painajaiseen, jossa käyn tuon hirveän illan tapahtumia läpi uudestaan ja uudestaan."

Rouva Keto tiesi paremmin. Siksi hän ei lakannut kirjoittamasta. Hän lähetti miehelle Uuden testamentin ja kehotti häntä lukemaan siitä, miten Jeesus ristiinnaulittiin ja miten hänen vierellään riippui kaksi muutakin. Jeesus antoi toiselle katuvalle rikolliselle synnit anteeksi ja pääsyn taivaalliseen valtakuntaansa. Jeesus teki niin, koska hän kantoi Jumalan totuuden ja oikeudenmukaisuuden vaatiman kadotustuomion hänen sijastaan Golgatan tuskissa Isän hylkäämänä.

Mies alkoi lueskella Uutta testamenttia. Eräänä päivänä hän polvistui vuoteensa viereen avoimen Raamatun eteen ja pyysi armoa. Silloin tapahtui ihme. Jumalan Pyhä Henki laskeutui hänen sydämeensä. Hän tajusi, että Jeesuksen uhri riittää hänenkin syntiensä sovitukseksi. Hän tajusi, että ylösnoussut Jeesus tulisi herättämään hänen murhaamansakin viimeisenä päivänä. Hän tajusi, että Sielunvihollinen oli pitä-

nyt häntä synnin ja epätoivon kahleissa, mutta nyt Jeesuksen armo ja totuus tekivät hänet vapaaksi. Sanoin kuvaamaton Jumalan rauha laskeutui hänen sydämeensä. Hän hypähti pystyyn ja huusi: "Olen saanut anteeksi!" Hän olisi halunnut lähteä juoksemaan ja kertomaan siitä kaikille, mutta sellin ovi pysyi kiinni. Pian hänkin keksi keinon. Hänkin voisi kirjoittaa kirjeitä. Niin hän alkoi kirjoitella muille kuolemaan tuomituille vangeille. Ennen kuin hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen, kaksitoista muutakin oli saanut kohdata Vapahtajan ja pelastua synnin syyllisyydestä ja vallasta.

Tuli sitten päivä, jona hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen. Kuolemaantuomittu saa tietää teloituspäivänsä vasta samana aamuna siitä, että hänelle tuodaan poikkeuksellisen hyvä aamiainen. Kello 10 tuomio pannaan toimeen. Mies nautti hyvällä ruokahalulla aterian. Kun kello läheni kymmentä ja hänet vietiin sellistä, hän esitti viimeiset pyyntönsä: "Sallikaa minun avoimin silmin siirtyä katselemaan ihanaa Vapahtajaani. Kertokaa sitten myös rouva Ketolle, miten täältä nukuin pois Herran luo." Sitten hän polvistui ja rukoili: "Kiitos Vapahtaja, että armahdit minut murhamiehen. Kiitos, että saan tänään tulla sinun luoksesi taivaalliseen kirkkauteen. Kiitos, kun panit rouva Keton kertomaan sinun armostasi minulle suurelle syntiselle. Kiitos Jeesus armosi suuruudesta. Amen." Sitten hän alkoi laulaa ylistysvirttä Herralle ja sen aikana hänen maallinen matkansa päättyi Sapporon keskusvankilassa. (1976)

Entä sinä?

Oletko sinä jo päässyt tuntemaan sen Jeesuksen, joka on ristillä sovittanut sinunkin syntisi ja valmistanut sinua varten iankaikkisen pelastuksen? Ellet, tänään Herra Jeesus kutsuu sinua avaamaan sydämesi oven Hänelle. Tunnusta Hänelle syntisi ja ota Hänet uskossa vastaan Pelastajaksesi ja Herraksesi. Hänessä pääset osalliseksi sellaisesta Jumala rakkaudesta, että kaikki elämäsi tapahtumat koituvat sinun iankaikkiseksi parhaaksesi ja pääset lopulta omistamaan ihmeellisen kirkkauden Jeesuksen kanssa.

Jos jo tunnet Jeesuksen, tartu entistäkin lujemmin Jumalan rakkauteen. Hänen kutsumanaan ja vanhurskauttamanaan olet jo kirkkauden perillinen eikä kukaan tai mikään voi tämän ajan myrskyissä riistää sinulta pelastustasi. Saat siksi kerskata kirkkauden toivosta.